

עניני טומאה, וי"ל שזהו גם הכנה צו דער שלימות הטהרה לע"ל, כולל דורך דעם וואָס „אמור גו' ואמרת" – „להזהיר גדולי" לים על הקטנים].

ונוסף צו דער זהירות (להזהיר) פון היפך הטהרה, האָט אַ כהן געדאַרפט טאָן זיין עבודה בביהמ"ק (קדושה) אָנגעטאָן אין די בגדי כהונה, וועלכע זיינען געווען „לכבוד ולתפארת" (שלימות בגשמיות). ועפ"י יש לבאר, פאַרוואָס אַ כהן שישמש „מחוסר בגדים" איז עבודתו פסולה, „בזמן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם, אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם" – אע"פ וואָס ענינים פון די בגדי כהונה איז געווען (בעיקר) „לכבוד ולתפארת" (וואָס דאָס איז לכאורה נישט אַזוי נוגע צו דער עצם עבודה)? נאָר שלימות העבודה אין משכן באַשטייט דערפון אַז דאָס זאָל זיין בתכלית השלימות וההידור „לכבוד ולתפארת", אויך בגשמיות כפשוטה – אויפן שענסטן און בכבוד־יסטן אופן בכל ביז – בגשמיות העולם, מ'נוצט אויס פאַר דער עבודה איז קדושה אַלע מעגלעכ־קייטן פון עוה"ז.

ובשלימות – איז דער ענין הכהונה באַ דעם כהן גדול (וועלכער האָט געטראָגן שמונה בגדים).

ועפ"י אולי יש לומר הטעם פאַרוואָס

(64) כמ"ש (יחזקאל לו, כה), „וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם גו'".

(65) תצוה כה, ב.

(66) משנה זבחים טו, ב. רמב"ם הל' כלי

המקדש פ"י ה"ד.

(67) זבחים יז, ב. ושי"ן. רמב"ם שם. וראה בכ"ז

אנציקלופדי' תלמודית ערך בגדי כהונה (ע' שלג).

וש"ן.

(68) ראה רמב"ן עה"פ (תצוה שם) „ועשית בגדי

קדש גו' לכבוד ולתפארת: שיהי' נכבד ומפואר

במלבושים נכבדים ומפוארים. ואכ"מ.

בין מלכות שבגבורה און מדת התפארת בין מלכות שבתפארת] – דער נצחון איבער דעם (העלם והסתר פון) גלות, בין נצח שבנצח, און הוד שבנצח – די שיין־קייט אין דעם נצחון, און יסוד שבנצח – דער יסוד וקביעות פון דעם נצחון, בין מלכות שבנצח – דער נצחון פון מלכא משיחא בגאולה האמיתית והשלימה.

ח. אָנהויבט פ' אחרי רעדט זיך וועגן עבודת אהרן כהן גדול בקדש הקדשים – „בזאת יבוא אהרן אל הקודש גו'".

א מעין ודוגמא צו דעם מצב הגאולה איז – דער כהן גדול אין קדש הקדשים: קדש הקדשים איז דער הייליקסטער אָרט אין דער וועלט. אָן אָרט וואו עס האָט מאיר געווען אלקות בגלוי (אָן העלמות והסתרים). צוזאַמען דערמיט איז דאָס געווען אַ מקום גשמי בעולם הזה, און דער כהן גדול איז דאָרט אַריין אַלס אַ נשמה בגוף [נישט ווי ס'איז געווען באַ נדב ואביהוא, רצוא כלי שובי"].

מעין זה איז געווען באַ יעדער כהן, וואָס צוזאַמען דערמיט וואָס „הכהנים הובדלו . . שנאמר" ויבדל אהרן להקדיש קדש קדשים" (למעלה מעולם), האָט ער געטאָן זיין עבודה דוקא אַלס נשמה בגוף אין עולם, אָן עולם וואו ס'איז דאָ אַן אָרט אויף היפך הטהרה – און דוקא דאָרטן איז ער מקיים דעם ציווי (כריש פ' אמור) „אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו". וואָס שלימות ענין הטהרה וועט זיין בגאולה האמיתית והשלימה [ומעין הכנה לזה איז אויך דאָ בזמן הגלות, אַז כהנים זיינען נוהר פון

(60) טז, ג.

(61) ראה לעיל ע' 496. וש"ן.

(62) דה"א כג, יג.

(63) רמב"ם הל' כלי המקדש רפ"ד – מפסחים

קד, א.

עס זיין בגאולה האמיתית והשלימה⁷⁴.
ובמילא האָט יעדער איד אַ שייכות – אַלס
נשמה בגוף – צו דער קדושה פון קדש
הקדשים (שלימות הקדושה). וכפס"ד ה'
רמב"ם⁷⁵, „לא שבט לוי בלבד אלא כל איש
ואיש . . . אשר נדבה רוחו אותו . . . ה"ז
נתקדש קדש קדשים כו"ר.

וע"פ מדרש הנ"ל, אַז „בכל שעה שהוא
רוצה ליכנס יכנס", י"ל אַז יעדער איד
האָט בכח (ווי ער שטייט למטה אַ נשמה
בגוף) צו זיין בדרגת „קדש הקדשים", וי"ל
אַז אַזוי וועט זיין בפועל לעתיד לבוא.

[יוממת ע"פ דער סיפור אין נביאים⁷⁶,
אַז בזמן הסכנה האָט יהושבע באַהאַלטן
יואש'ן (וואָס ער איז געווען מזרע
הממלכה) און מניקתו „בחדר המטות"⁷⁷,
„בעליית בית קדשי הקדשים"⁷⁸, „ויהי
אתה בית ה' מתחבא שש שנים גו"⁷⁹. וואָס
דערפון איז מובן, אַז זייענדיק אין קדש
הקדשים האָט ער דאָרט געהאַט אַלע זיינע
צרכים גשמיים: אכילה ושת' ושינה⁸⁰.
ויש לומר, ווייל באמיתית הדברים איז
מקומו פון יעדער איד אין קדש הקדשים
(ווי עס וועט זיין בגלוי בגאולה האמיתית
והשלימה). נאָר דאָס איז נתגלה געוואָרן
בפועל – דורך דער ירידה (סכנה) ע"ד
ווי דער עילוי הגאולה קומט דורך דער
עבודה אין „גולה"].

ווי פאַרשטאַנדיק אויך פון דעם ציווי
(ונתנת כח) בהתחלת פ' קדושים [די

דער כהן גדול דאַרף זיין „גדול מאחיו . .
בעושר"⁸¹ – ווייל די שלימות הקדושה
פון כהן גדול איז פאַרבונדן דערמיט אַז
דאָס ווערט נמשך מיט שלימות בכל ביו
אין גשמיות העולם (עושר).

וע"פ המבואר אין מדרש (עה"פ „בזאת
יבוא אהרן")⁸², „בכל שעה שהוא (הכהן
גדול) רוצה ליכנס יכנס רק שיכנס בסדר
זה" („בזאת") – יש לומר, אַז מקומו ה'
אמיתי פון דעם כהן גדול איז אין (דרגת)
קדש הקדשים, און אַזוי וועט זיין בגלוי
בגאולה האמיתית והשלימה ווען עס וועט
זיין שלימות האדם והעולם וביטול כל
ענינים הפכיים (משא"כ לפני זה איז מען
ניט קיין כלי אויף דעם „בכל שעה"). וואָס
דעמולט וועט זיין די שלימות הגילוי פון
המשכת קדושה בגלוי למטה (אין בית ה'
מקדש השלישי), אַ דירה לו יתברך בתח'
תונים, כנ"ל.

ט. אַזוי ווי אַלע עניני תורה (מלשון
הוראה)⁸³ איז אין דעם אויך דאָ אַ הוראה
פאַר יעדער איד:

אַלע אידן זיינען „ממלכת כהנים"⁸⁴,
„כהנים גדולים"⁸⁵, ובגלוי ובשלימות וועט

(69) יומא יח, א. וש"נ. רמב"ם שם רפ"ה.

(70) ויקיר פכ"א, ז. ועוד.

(71) ראה רד"ק לתהלים יט, ח. ס' השרשים שלו

ערך ירה. גויא ר"פ בראשית (בשם הרד"ק). וראה
זח"ג נג, ב.

(72) יתרו יט, ו. וראה זבחים יט, רע"א (בהמשך
להסוגיא ע"ד בגדי כהונה): „זימנא חדא הוה
קאימנא קמי' דאיוגדר מלכא והוה מדלי לי המינאי
ותיתיי' ניהלי' ואמר לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
כתוב בכר", וצריכין אתם לנהוג עצמכם בתפארת
של כהנים" (פרש"י שם).

(73) ראה כה"ט עה"פ. וראה גם אגדת
בראשית פרק ט (פ) – וי"ל השיכות ד, ממלכת
כהנים ל, כהנים גדולים, כי כהן גדול הוא מלך
שבכהנים, „ראש לכל הכהנים" (ל' הרמב"ם שם
פ"ד ה"ב).

(74) ראה כה"ט שם: ולעתיד לבוא תחזור להם

כו'.

(75) הל' שמיטה ויובל בסופו.

(76) מלכים ב, יא, א ואילך. דברי הימים ב, כב,

יא ואילך.

(77) מלכים שם, ב. דה"י שם.

(78) פרש"י עה"פ.

(79) מלכים שם, ג. דה"י שם, יב.

(80) וראה גם שיחת ליל ד' דחג הסוכות שנה זו.

מכל הנשמות שבישראל מעולם ועד עולם].

וע"פ הוראת אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע הידועה, אז "עניני עבודה שיכולים לקשר בדברי התניא... מותר לדבר ול-הרחיב בהם הדבור" (אע"פ וואס אזוי איז דא די זהירות אין זאגן פירושם בספר התניא) – איז עד"ז מוכן בנדר"ד: כדאי ונכון צו מבאר זיין א הוראה פון שם בעל היאצייט – בשעת דאס קען צוגעבן אין יראת שמים און עבודת ה'.

"ישראל" – דער שם הכללי פון אידן (כנ"ל) – האָט אין זיך צוויי ענינים הפכים לכאורה: (א) "ישראל" איז ר"ת "יש ששים ריבוא אותיות לתורה", וואָרום עס זיינען דאָ ששים ריבוא נשמות ישראל כלליים (און יעדערע פון זיי טיילט זיך אויף ששים ריבוא נשמות פרטיים), און יעדע נשמה איז כנגד איין אות פון די ששים ריבוא אותיות לתורה, וואָס דער אות איז זיין מקור החיות כו'. און (ב) "ישראל" איז על שם "כי שרית עם אלקים ואנשים ותוכל".

דער ענין פון "שרית עם אלקים ואנשים ותוכל" באַווייזט אויף דער עבודה און מלחמה נגד העולם – "עם אלקים" (שרו ומלאך של עשו), "ואנשים" (עשו ולבן) – וואָס דאָס איז לכאורה פונקט פאַרקערט פון דעם וואָס "ישראל" איז ר"ת יש ששים ריבוא אותיות לתורה, ווי

פרשה וואָס מ'האָט געלייענט דעם שבת צוזאַמען מיט פ' אחרין – "קדושים תהיו כי קדוש אני": זייענדיק אַ נשמה בגוף בעוה"ז הגשמי (וואָס דאָרטן איז שייך דער ציווי פון "קדושים תהיו", הווי פרו-שים⁹⁰)

– שטייט אַ איד אין אַ מצב של קדושה, ביז די קדושה הכי נעלית פון קדושתו של הקב"ה, בפירוש החסידות: אויף דרשת חז"ל⁹¹, "יכול כמוני, ת"ל כי קדוש אני" – "יכול כמוני" בניחותא, בדרגת הקדושה פון "קדוש אני".

י. ויש לקשר כל זה אויך מיט דעם שם בעל היאצייט⁹² פון י"ג אייר⁹³ – ישראל אריה ליב.

ובהקדים, אַז אע"פ וואָס דאָס איז לכ-אורה אַ שם פון אַן איש פרטי, האָט דאָס אַ שייכות מיט אַלע אידן⁹⁴ (וואָרום אַלע אידן זיינען אַ מציאות אחת, קומה אחת שלימה⁹⁵). ובפרט אַז שמו הראשון איז ישראל – דער שם כללי פון יעדער איד און אַלע אידן [וכידוע⁹⁶ אויך אַז נשמת יעקב (וואָס שמו איז ישראלי⁹⁷) "כלולה

(81) פרשיי ר"פ קדושים.

(82) ראה מאור עינים עה"פ (מז, ב). אה"ת עה"פ.

(83) ויקיר עה"פ (פכ"ד, ט).

(84) כן נקרא (יארצייט באדיש) גם כספרים שכלשון הקודש. וגם אצל אחבני הספרדים (שאינם מבינים שפה זו). ולפעמים מוסיפים הפירוש בלהיק: "יום השנה".

(85) הוויז עוסק בצי' רב פעלים וכו' ישראל ארי' ליב, אחיו של – יבלח"ט – ב"ק אדמו"ר שליט"א. נולד ג' (?) סיון תרס"ט. נפטר י"ג אייר תש"ב. המו"ל.

86. ועאכ"כ עם יוצאי חלציו ש"י.

(87) לקרית ר"פ נצבים. וראה תניא פלי"ב (מא, א): כולן מתאמות ואב א' לכולנה כו'.

(88) אגה"ק ס"ז.

(89) ישלח לב, כט.

90) אגרות-קודש שלו ח"ב ע' תשכ. וש"נ.

וראה גם ס' השיחות תשי"ב ס"ע 83 ואילך.

91) ראה במקומות שבהערה הקודמת.

92) ראה גם (באופן אחר) שיחת ש"פ אחרי-

קדושים, י"ג אייר תשמ"ה. שיחת פסח שני תשמ"ז.

93) מגלה עמוקות אופן קפו.

94) ראה תניא פלי"ז (מח, א).

95) ב"ר פע"ז, ג. פרשיי וישלח לב, כה.

96) פרשיי עה"פ.